Ново Р/О:

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 697
София, 13.01.2012

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:СРЕБРИНА ХРИСТОВА
ЧЛЕНОВЕ:ЙОРДАНКА КОСТОВА
ТАНЯ КУЦАРОВА

при секретар и с участието
на прокурора изслуша
докладваното
от съдията ЙОРДАНКА КОСТОВА
по адм. дело № 354/2012**.**

Производството е по реда на чл. 60, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалби на кмета на община Крумовград, Сдружение "Зелени Балкани", гр. Пловдив, представлявано от Димитър Попов член на УС, на Сдружение за аграрни и екологични проекти "ГЕО", гр. Пловдив и Сдружение за дива природа "Балкани" и Екологично сдружение "За земята" против разпореждане от 23.11.2011 г. на министъра на околната среда и водите, с което на основание чл. 60, ал.1 от АПК е допуснато предварително изпълнение, на решение № 18-8,11/2011 г. на същия орган, с което е одобрено осъществяването на инвестиционно предложение за "Добив и преработка на златосъдържащи руди от участък Ада тепе на находище "Хан Крум" гр. Крумовград" по **алтернатива I** - преработване на рудата до златно-сребърен концентрат, като краен продукт, с мотив защита на особено важни интереси на дружеството - възложител "Болкан Минерал енд Майнинг" ЕАД, на държавата и обществото. Жалбоподателят поддържа, че разпореждането е незаконосъобразно, тъй като не са налице доказателства, обуславящи важен интерес на възложителя, на държавата и обществото. Считат, че предприемането на каквито и да е действия за реализация на инвестиционното намерение, преди да бъде проверена законосъобразността на извършената оценка за въздействие на околната среда могат да причинят необратими вреди върху околната среда, което да доведе до застрашаване на здравето и живота на гражданите на град Крумовград. Молят да бъде отменено. Не се претендират разноски.
Като взе предвид изложеното в жалбите и данните по делото настоящият състав на Върховния административен съд, трето отделение, констатира следното:
Жалбите са подадени в срока по чл. 60, ал. 4 от АПК, поради което са

допустими. По същество същите са неоснователна по следните съображения :
Съгласно разпоредбата на 60, ал.1 от АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, в защита на особено важни държавни или обществени интереси или ако от закъснението на изпълнението могат да настъпят значителни вреди. В конкретния случай предварителното изпълнение на решението е допуснато преди всичко в обществен интерес, тъй като е преценено, че навременното осъществяване на инвестиционното предложение ще ускори инвестиционния процес и съответните постъпления от концесионни плащания в държавния и общинския бюджет. Освен постъпленията от концесионни плащания положително фискално въздействие върху държавния бюджет ще представляват постъпленията от корпоративен данък, социални осигуровки, данък върху доходите на физическите лица на работещите в рудника. Правилно е отчетен балансът между обществения и частния интерес, като е съобразено, че инвестиционното предложение ще доведе до създаване на постоянни работни места. Освен това ще създаде силен тласък на местната икономика и ще създаде предпоставки за по-устойчиво развитие на региона, в който безработицата е с около 20% по-висока от средната за страната за 2010 г. Отчетен е и интереса на дружеството-възложител което единствено извършва геолого-проучвателна дейност и забавянето на реализацията на инвестиционно предложение би довело до риск очакваните положителни резултати от него да не бъдат реализирани, като от своя страна ще предизвика сериозни загуби за дружеството, за държавата като концедент и за региона, в които "Болкан Минерал енд Майнинг" ЕАД ще осъществява дейността си. Само по себе си предобиването и упражняването на концесионни права представлява особено важен интерес с оглед категорията на обществените отношения предмет на концесиониране. Ето защо съдът приема, че е изпълнена предводената от закона предпоставка по чл. 60, ал.1 от АПК за особено важен интерес. В този смисъл довода за необоснованост на извода на административния орган за особено важен държавен и обществен интерес от допуснатото предварително изпълнение е неоснователен.
Съображенията на жалбоподателите за наличие на неблагоприятно въздействие на инвестиционното предложение върху околната среда не е предмет на това производство, а на производството за преценка за законосъобразност на самото решение по ОВОС. Доколко инвестиционното предложение ще повлияе или не и дали това влиание ще е отрицателно върху природните местообитания, популацията на видовете и значителни индиректни въздействия върху бозайницитето е довод относим към законосъобразността на решението по ОВОС. В този смисъл ирелевантно за законосъобразността на разпореждането е твърдението, че предварителното изпълнение ще причини значителни и трудно поправими вреди, които обезпечението реално не може да покрие. Значителната и трудно поправима вреда, която допуснатото преварително изпълнение би могла да нанесе е релевантна в хипотезата на влязло в сила разпореждане за предварително изпълнение. В тази хипотеза при данни за такова

увреждане е допустимо неговото спиране. В хипотезата на чл. 60, ал.1 от АПК проверката за законосъобразност на разпореждането се свежда само до съответствие на акта със законовите предпоставки визирани в правната норма, а данните установяват наличие на същите..
Опасенията за фактическо реализиране на проекта засягащ защитени зони по смисъла на Директива 92/43/ЕОИ и Директива 2009/14/ЕОИ в резултат на допуснатото предварително изпълнение и до произнасяне на националния съд по отношение законосъобразността на основния акт, с които се одорбява проекта са неоснователни. Те са изградени на предположения за продължителен съдебен процес до постановяване на окончателно решение по законосъобразността на ОВОС и не могът да бъдат споделени защото срока на концесията е деветгодишен, а практиката не познава случай на толкова продължителен съден административен процес. В конкретния случай одорбеното инвестиционно предложение не може да бъде реализирано изцяло в този срок и поради своя обем и мащаб. Освен това националното ни законодателство дава и други възможности за защита на интересите на гражданите и за спазване на европейските директиви. Ето защо опасенията за реализиране на проекта на основание критериите по чл.60 от АПК, а не на основание критерии по чл. 31, чл. 33 от ЗБР и Наредбата на ОС към чл. 31а от ЗРБ са несъстоятелни. Следва да се отбележи и това, че право и задължение на държавата е да отчита интересите от концесиониране на находището с възможността за евентуално увреждане на защитени територии. В настоящия случай с оглед и даните от ОВОС реализацията на инвестиционното предложение по предложената и оценена **алтернатива I** ще има незначително въздействие върху околната среда, което налага извод, че допуснатото предварително изпълнение на проекта е при минимален риск от увреждане на околната среда и при липса на вероятност от поява на комулативен ефект, който да окаже значително отрицателно въздействие върху предмета и целите на опазване на засегнатите защитени зони. По изложените съображения не могат да бъдат споделени и доводите за противоречие на чл. 60 от АПК със специализирания закон - чл. 31 от ЗБР и двете Директиви на ЕИО. Разпоредбата на чл. 60 от АПК дава възможност на компетентния орган да приложи разпоредбата, без ограничение вкл. и по отношение на специализирания ЗБР. Следователно в рамките на компетентността и задълженията си, органа който издава разпореждане за предварително изпълнение, следва да съобрази дали чл. 60 от АПК е приложим и не дерогира неправомерно разпорезби и цели на специализирания закон, по които се издава основниа ак, както и Директиви на ЕИО. Негово задължение е да прецезира държавния интерес от концесиониране и изпълнение на ИП и осъществяването на държавната полотика в областта на опазване на околната среда и в частност биоразнообразието. Данните по делото не дават основание за извод, че баланса на интереси е в превес на частния интерес на дружеството-възложител, при сериозна опасност от увреждане на околната среда и нарушаване на Директива 92/43/ЕОИ и Директива 2009/14/ЕОИ.
Поради изложеното настоящият съдебен състав приема, че предпоставките на чл. 60, ал. 1 от АПК са изпълнени и не са налице основания за отмяна на

оспореното разпореждане. Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.
По тези съображения Върховният административен съд, трето отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на кмета на община Крумовград, на Сдружение "Зелени Балкани", гр. Пловдив, на Сдружение за аграрни и екологични проекти "ГЕО", гр. Пловдив и Сдружение за дива природа "Балкани" и Екологично сдружение "За земята" против разпореждане от 23.11.2011 г. на министъра на околната среда и водите, с което на основание чл. 60, ал.1 от АПК е допуснато предварително изпълнение на решение № 18-8,11/2011 г. на същия административен орган.
Определението може да се обжалва пред петчленен състав на Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Сребрина Христова
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Йорданка Костова
/п/ Таня Куцарова

Й.К.